

Bilag 1

Udvalgets spørgsmål og indenrigsministerens svar herpå

Spørgsmål 1:

I bemærkningerne til lovforslaget er nævnt en række betænkninger og rapporter, som har dannet baggrunden for lovforslaget. Udvalget skal anmode om at få dem tilsendt – gerne i 35 eksemplarer.

Svar:

Der vedlægges i 35 eksemplarer følgende betænkninger og rapporter:

Betænkning nr. 725, Lægemedeldistribution i Danmark,
Undersøgelser over apotekernes driftsforhold i året 1980,
Lægemedelbranchen, struktur, konkurrence og priser med tillæg,
Betænkning om besparelser og strukturændringer på lægemiddelområdet,
Rapport om regnskabs- og afgiftssystem for apotekerne,
Rigsrevisionens beretning til statsrevisorerne om de økonomiske og administrative relationer mellem staten og apotekerne.*)

Spørgsmål 2:

Udvalget ønsker ministerens kommentar til Dansk Farmaceutforenings udtalelse over lovforslaget.

Besvarelsen er opført som underbilag til bilag 6.

Spørgsmål 3:

Udvalget ønsker ministerens kommentar til apotekerforeningens udtalelse af 12. februar 1982 over lovforslaget. Endvidere ønskes en kommentar til de ændringsforslag, der er vedlagt foreningens udtalelse.

Besvarelsen er opført som underbilag til bilag 2.

Spørgsmål 4:

Der ønskes eksempler på de rentefri kreditter, der ydes apotekerne af grossisterne

med angivelse af de økonomiske konsekvenser heraf, samt oplysning om hvorledes dette forhold ændres gennem lovforslaget.

Svar:

De regler om apotekernes regnskabsopgørelse og -aflæggelse til sundhedsstyrelsen, der er udfærdiget i medfør af den gældende apotekerlovgivning, går ud fra det grundlæggende princip, at den i apotekerne investerede kapital skal opgøres i renteutgiftsførsel efter en metode, der sigter mod at behandle alle apotekere ens, hvad enten den investerede kapital er tilvejebragt ved bank- og sparekasselån, ved private lån eller ved egenkapital. Apotekere med og uden formue tilsigtes således stillet helt ens, og reglerne tager også sigte på at holde overskuddet ved apoteksdrift adskilt fra apotekernes private formueforhold og dermed fra indtægter hidrørende fra privat formue. Dette er baggrunden for, at den investerede kapital opgøres på en anden måde end efter almindelige regnskabsregler, og at begrebet »anlægskapital« på apoteksregnskabet ikke er sammenfaldende med den almindelige brug af dette begreb. Som en konsekvens heraf opgøres forrentningsudgifter af »anlægskapitalen« på grundlag af regnskaberens aktivside og ikke – hvad ellers er sædvanligt – ud fra passivsidens opgørelser over investeret egen- og fremmedkapital. Det må i denne forbindelse fremhæves, at apoteksregnskaberne væsentligste funktion er at danne grundlag for medicinprisfastsættelsen og for beregning af afgift eller tilskud til de enkelte apoteker.

Denne opgørelsesmetode forudsætter, at der afregnes »kontant«, herunder ved køb og salg af varer. Hvis apotekerne tilstås henstand med betaling for indkøbte varer, vil der alligevel på regnskaberne blive opført udgift til forrentning af varelager. I den udstrækning apotekerne ikke sælger varerne »kontant«, kan apotekernes udestående fordringer opføres til forrentning på linje med

*) De pågældende betænkninger og rapporter er ikke optrykt her.